

Socialministeren (Palle Simonson).

Reglerne om almindeligt lægetilsyn i daginstitutionerne blev ophævet i 1974. Det blev dengang i bemærkningerne til lovforslaget fremhævet, at ophævelsen skulle ses på baggrund af, at de ordninger, der eksisterer inden for rammerne af det almindelige sundhedsvæsen, anses for fuldt ud dækkende til varetagelse af en forebyggende indsats på disse områder.

Jeg finder, at den forebyggende indsats på disse områder bør varetages inden for rammerne af det almindelige sundhedsvæsen. De i begrundelsen til spørgsmålet nævnte tilfælde med tuberkulose giver mig ikke anledning til at søge at genindføre lægeordningerne i daginstitutionerne.

Spm. nr. S 1278

Til *udenrigsministeren* (13/6 83):

Holger K. Nielsen (SF):

»Er det korrekt, at regeringen vil arbejde for, at Europa-Fonden skal finansiere uddannelsesaktiviteter såsom undervisning i EF-politik, som regeringen er imod finansieres over EFs budget, og mener regeringen – i betragtning af, at Europa-Fonden hovedsagelig får sine midler fra EF-budgettet – at dette er i overensstemmelse med dens principielle holdning til uddannelsespolitisk samarbejde i EF?«

Begrundelse

Ifølge Weekendavisen den 10. juni »har embedsmænd i det danske udenrigsministerium, justitsministerium og budgetdepartementet imidlertid planer om at lade fonden finansiere uddannelsespolitiske projekter, som EF ikke har kunnet finansiere på grund af dansk modstand – f.eks. undervisning i EF-politik«.

Det er velkendt, at danske regeringer har modsat sig, at EF skal beskæftige sig med uddannelsespolitik, herunder at der på EFs budget skal afsættes midler til uddannelsesmæssige formål.

Europafonden finansieres hovedsagelig fra EFs budget, hvorfor EF i realiteten vil forestå finansieringen af de påtænkte uddannelsesaktiviteter. At finansieringen pro forma formidles gennem Europa-Fonden, kan såle-

des ikke skjule, at EF herved inddrager uddannelsespolitik i samarbejdet, hvilket klart er i modstrid med regeringens hidtidige politik.

Besvarelse (24/6 83):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

På Det europæiske Råds møde i København i april 1978 opnåedes der enighed om retningslinier for indholdet af Europa-Fondens oprettelsesakt og om, at fonden skal oprettes ved »aftaler, der indgås af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet«, dvs. ved en almindelig mellemfolkelig aftale. Valget af en sådan aftale skete efter bl.a. dansk krav, idet et flertal af medlemslande havde ønsket aftalen indgået med hjemmel i EØF-traktatens art. 235.

Fondsaf-talen undertegnedes af medlemsstaternes udenrigsministre den 29. marts 1982. Om finansieringen siges det i art. 16, at fondens midler hidrører fra et bidrag fra Fællesskabet og fra frivillige bidrag fra det offentlige eller fra private. Et sådant fællesskabsbidrag svarer til en praksis, der går tilbage til før Danmarks medlemskab af EF, hvorefter Fællesskabet kan yde finansielle bidrag til eksterne organer og formål, som ikke kan oprettes i medfør af eller har hjemmel i EF-traktaterne.

Når man fra dansk side traditionelt har været betænkelig ved at basere et samarbejde mellem medlemsstaterne om uddannelsesspørgsmål på rådsresolutioner, beror det på, at en anerkendelse af, at Rådet kan vedtage resolutioner på disse områder, ville kunne opfattes som en accept af en principiel EF-kompetence, der i givet fald også ville kunne udnyttes til at vedtage egentlige retsakter. Danmark har derimod været villig til at gennemføre et uddannelsessamarbejde med de øvrige medlemsstater i en anden form. Efter regeringens opfattelse vil Europa-Fonden kunne udgøre et sådant nyt grundlag for samarbejdet, idet fonden ikke har kompetence til at vedtage retsakter, men alene kan gennemføre eller støtte aktiviteter, som det ellers kunne være vanskeligt at gennemføre.

EFs finansiering af eksterne organers virksomhed indebærer således ikke en anerkendelse af, at EF har kompetence til at udstede egentlige retsakter på vedkommende område. Det er derfor regeringens opfattelse, at Euro-